

MAJANDUS- JA KOMMUNIKATSIOONIMINISTEERIUM
TÖÖSTUSOMANDI
APELLATSIOONIKOMISJON

OTSUS nr 1060-o

Tallinnas, 11. detsembril 2008. a.

Tööstusomandi apellatsioonikomisjon, koosseisus Sulev Sulsenberg (eesistuja), Tanel Kalmet ning Edith Sassian, vaatas kirjalikus menetluses läbi Elisa Oyj (Kutomotie 18, Helsinki FI-00380, Soome) vaidlustusavalduse kaubamärgi „welisa + kuju” (taotlus nr M200501716) registreerimise vastu klassides 38 ja 42.

Asjaolud ja menetluse käik

02.03.2007 esitas Elisa Oyj (keda volikirja alusel esindab patendivolinik Indrek Eelmets) tööstusomandi apellatsioonikomisjonile (edaspidi ka „komisjon”) vaidlustusavalduse, milles vaidlustatakse kaubamärgi „welisa + kuju” (taotlus nr M200501716) registreerimine klassides 38 ja 42 Welisa OÜ (Kompanii 10, Tartu 51007) nimele. Vaidlustusavaldus võeti 07.03.2007 komisjonis menetlusse numbri 1060 all ning eelmenetlejaks määrati Sulev Sulsenberg.

Elisa Oyj (edaspidi ka „vaidlustaja”) leiab vaidlustusavalduses, et kaubamärgi „welisa + kuju” registreerimine Welisa OÜ (edaspidi ka „taotleja”) nimele on vastuolus kaubamärgiseaduse (KaMS) § 10 lg 1 p-ga 2. Vaidlustajale kuuluvad järgmised varasemad Eestis kaitset omavad kaubamärgid: „ELISA” klassides 9, 38 ja 42 (rahvusvaheline reg nr 814333), „ELISA SHOPIT” klassides 9, 35 ja 38 (reg nr 41309), „ELISA INTERNATIONAL” klassides 9, 38 ja 42 (rahvusvaheline reg nr 846388), „ELISA COMMUNICATIONS” klassides 9, 38 ja 42 (CTM reg nr 002740702) ning „ELISA COMMUNICATIONS + kuju” klassides 9, 38 ja 42 (CTM reg nr 002740702). Samuti on vaidlustaja enne 29.12.2005 (s.o Welisa OÜ kaubamärgitaotluse esitamise kuupäev) esitanud veel kaks sõna ELISA sisaldavat kaubamärgitaotlust: „ELISA MOBILE” ja „ELISA MOBI”. Vaidlustaja leiab, et kaubamärkidega WELISA ja ELISA tähistatakse identseid ja sarnaseid teenuseid ning märgid on omavahel sedavõrd sarnased, et eksisteerib märkide äravahetamise, sh assotsieerumise tõenäosus. Antud asjas vastandab vaidlustaja taotleja kaubamärgile oma sõnalise kaubamärgi „ELISA” (RV reg nr 814333). Vaatamata taotleja kaubamärgi kujunduslikele elementidele on siiski sõnaline osa ka taotleja kaubamärgis domineerivaks osaks, millele tarbija enim tähelepanu pöörab. Pealegi taotleja kaubamärgi paremal ülanurgas olevat kujundelementi „ringis viisnurk” võidakse ka mitte tähele panna kuna paljude kaubamärkide järel on kasutusel tähis ®, mis on samuti ringikujuline ja väga sageli asetseb samas kohas taotleja kaubamärgi element „ringis viisnurk”. Võrreldavate kaubamärkide sõnalised osad on enamuses tähtedes identsed, erinevus on ainult tähes „W”. Visuaalsest aspektist peab vaidlustaja ka tähelepanuväärseks, et sõna WELISA kirjašrift on märkimisväärselt sarnane laialdaselt kasutatud ja reklaamitud ELISA kaubamärgi kujundusega. Tähiste võrdlemisel foneetilise aspektist peab vaidlustaja oluliseks, et täht „W” ei jää kõlama, kuna tegemist ei ole helilise häälikuga ning seetõttu jääb täht „W” sõna WELISA kuulmisel kergesti tähelepanuta. Samuti ei muuda tähe „W” olemasolu taotleja kaubamärgis erinevaks võrreldavate kaubamärkide silpide arvu, mistõttu tähiste hääldamisel ei muutu erinevaks sõnade rõhud ega rütm. Kontseptuaalsest aspektist tähendab sõna ELISA naisenime ning sõnal WELISA Eesti tarbijate jaoks tähendus puudub. Samas ei kaalu see üles tähist

visuaalset ja foneetilist sarnasust. Ei ole välistatud ka see, et Eestis võidakse tähist WELISA tajuda tähe „W” (IT-valdkonnas lühend sõnast „web” ehk võrk) ja kaubamärgi „ELISA” kooslusena ning seetõttu seostada kaubamärgi „WELISA” all pakutavaid teenuseid otseselt vaidlustaja ja tema Eesti tütarettevõtete teenustega (Elisa võrguteenused).

Võrreldavate teenuste osas peab vaidlustaja oma klassi 38 teenust „*telecommunications*” („*side*”) identseks taotleja klassi 38 teenustega „*elektronpost, elektroonilise teadetetahvli teenused, globaalsesse arvutivõrku juurdepääsu pakkumine, info- ja kuvaedastus arvuti abil, kompuuterside, arvutiside, telefonside, telefoniteenused, telekommunikatsiooniseadmete üürimine, rentimine, laenutus*”. Klassi 42 osas peab vaidlustaja identseteks ühelt poolt teenuseid „*design and development of computer hardware and software*” („*arvutiriistvara ja -tarkvara projekteerimine ja arendus*”) ning teiselt poolt „*arvutiprogrammide koostamine, arvutisüsteemide analüüs, arvutisüsteemide projekteerimine, arvutitarkvara kujundamine*”, samuti ühelt poolt teenust „*design*” („*projekteerimine teenusena*”) ning teiselt poolt „*disain, pakendidisain, -kujundus*”. Sarnasteks peab vaidlustaja järgmisi klassi 42 teenuseid: „*design and development of computer hardware and software*” („*arvutiriistvara ja -tarkvara projekteerimine ja arendus*”) ja „*arvutitarkvara üürimine, laenutus, arvutite rentimine, üürimine; veebisaitide loomise ja haldamise teenus, veebisaitide majutamine, hostimine*” ning „*legal services*” („*juriidilised teenused*”) ja „*intellektuaalomandi litsentsimine*”.

Vaidlustaja märgib ka seda, et kaubamärkide segiajamise tõenäosus on seda suurem, mida eristusvõimelisem on varasem kaubamärk. Iseenesest või mainest/tuntusest tulenevalt kõrge eristusvõimega kaubamärgid omavad laiemat õiguskaitset kui väiksema eristusvõimega märgid (Euroopa Kohtu otsus nr C-39/97, alates lõik 17). Elisa Oyj kasutab oma kaubamärki Eestis läbi oma siinsete tütarettevõtete. Kaubamärk „ELISA” võeti Eestis kasutusele 2005. aasta veebruaris Radiolinja Eesti AS ja Uninet AS ühinemisel ning 2005. aasta lõpuks oli Elisa klientide arv Eestis 266 000 ning käive 1,4 miljardit krooni. 2005. aasta detsembri seisuga tehtud küsitluse tulemustel oli kaubamärgi ELISA spontaanne tunnus Eesti elanikkonnas mobiilside-teenuste osas 64% ning aidatud tunnus 90%. Elisa kaubamärgi all pakutakse ka muid sideteenuseid ning nimetatud küsitluse tulemuste kohaselt teadis 27% vastanutest kaubamärki ELISA kui tähist, mille all pakutakse kõiki sidelahendusi. Seetõttu peab vaidlustaja kaubamärki ELISA kõrge eristusvõimega tähiseks, millel on sellest tulenevalt tavapärasest laiem kaitse.

Kõigest eeltoodust tulenevalt eksisteerib vaidlustaja hinnangul kaubamärkide äravahetamise, sh assotsieerumise tõenäosus. Vaidlustaja palub komisjonil täies ulatuses tühistada Patendiameti otsus kaubamärgi „welisa + kuju” registreerimise kohta ning kohustada Patendiametit jätkama menetlust komisjoni otsuses toodud asjaolusid arvestades.

Vaidlustusavaldusele on tõenditena lisatud koopiad ja väljatrükiid vaidlustusavalduses osundatud kaubamärkide kohta, väljatrükiid veebilehtedelt acronymfinder.com ja elisa.ee ning väljavõtted uuringust „Elisa brändi ja reklaami monitooring. Detsember 2005”.

08.06.2007 esitas taotleja (keda esindab juhatuse liige Mattias Lepp) komisjonile vastuse vaidlustusavaldusele. Taotleja vaidlustusavaldust ega selles toodud nõuet ei tunnista, leides selle olevat põhjendamatu. Taotleja peab põhjendamatuks vaidlustaja seisukohta, et võrreldavad kaubamärgid on visuaalselt sarnased. Vaidlustaja kaubamärk ei ole registreeritud visuaalse kujutisena, mistõttu visuaalne kujutise õiguskaitse laieneb ainult kaubamärgile „welisa + kuju”. Seetõttu on asjassepuutumatu vaidlustaja poolt viidatud asjaolu, justkui taotleja kaubamärk oleks sarnane laialdaselt kasutatud ja reklaamitud ELISA kaubamärgi kujutisega. Sellisele kujutisele vaidlustajal õiguskaitset ei ole. Foneetilisest aspektist taotleja

ei salga, et oma olemuselt on sõnad „elisa” ja „welisa” üsna sarnased, kuid samas eristuvad sõnad siiski piisavalt selleks, et neid kahte sõna ka foneetiliselt omavahel selgelt eristatavateks pidada. Taotleja hinnangul võimaldab W-tähe lisamine sõnu „elisa” ja „welisa” nende hääldamisel eksimatult eristada, kuivõrd sõna „welisa” hääldamisel kostub sõna alguses selgelt ja rõhutatult W-täht (hääldub tavalise V-na). Taotleja ei nõustu ka võrreldavate kaubamärkide kontseptuaalse sarnasusega. Taotleja leiab, et kaubamärk WELISA omab Eesti turul juba märkimisväärset tuntust kohalike tarbijate seas ning WELISA-t seostatakse ilmeksimatult veebimajutuse ja -disaini teenusepakkujana. Juba ainuüksi pakutavate teenuste erinevuse (ELISA-t seostatakse eelkõige telekommunikatsiooniteenustega) tõttu ei ole võimalik teha järeldust, et tähised WELISA ja ELISA on kontseptuaalselt seotud.

Taotleja ei vaidle vastu, et kaubamärgid „elisa” ja „welisa + kuju” hõlmavad mõlemad klasse 38 ja 42, kuid rõhutab, et realselt kasutavad vaidlustaja ja taotleja oma kaubamärke täiesti erinevate teenuste pakkumisel. Taotleja leiab, et kaubamärkide klassid on liialt „laialivalguvad”, hõlmates ühes klassis korraga liiga palju erinevaid teenuseid, mistõttu tuleb vaidlusaluste kaubamärkide klasside puhul pigem kontrollida kaubamärgiga tegelikult kaetud teenuseid ja mitte lähtuda puhtformaalselt ja -juriidiliselt kõikides ühes klassis olevatest teenustest.

Taotleja ei jaga vaidlustaja seisukohti võrreldavate kaubamärkide äravahetamise ja assotsieerumise tõenäosuse osas. Kaubamärgid „elisa” ja „welisa + kuju” ei ole sedavõrd sarnased, et taotleja kaubamärgile õiguskaitse oleks välistatud, samuti tuleb antud juhul suhtuda teatud reservatsiooniga kaupade ja teenuste identsuse ja sarnasuse nõudele, kuivõrd realselt on vaidlustaja ja taotleja teenused täiesti erinevad ega kattu omavahel. Taotlejal ei ole põhjust vaielda vastu kaubamärgi ELISA üldtuntusele, kuid soovib rõhutada, et ka kaubamärk WELISA on saavutanud märkimisväärse tuntuse tarbijate hulgas, kusjuures tarbijad seovad WELISA-t selgelt veebimajutuse ja -disainiteenustega ja mitte ELISA telekommunikatsiooniteenustega. Taotleja leiab, et võrreldavate kaubamärkide osas äravahetamise ja assotsieerumise tõenäosust ei eksisteeri ning puuduvad sellised faktilised ja õiguslikud asjaolud, mis välistaksid kaubamärgile „welisa + kuju” õiguskaitse andmise.

Taotleja palub jätta vaidlustusavalduse täies ulatuses rahuldamata.

04.10.2007 esitas vaidlustaja vastuse taotleja seisukohale. Seoses kaubamärkide visuaalse sarnasusega rõhutab vaidlustaja vaidlustusavalduses öeldut, et visuaalne sarnasus tuleneb eelkõige sõnade kui kaubamärkide domineerivate osade sarnasusest. Asjaolu, et taotleja kaubamärgi sõnalise osa kujundus on samas šriftis vaidlustaja kaubamärgi kasutatava kujundusega, on võrreldavate kaubamärkide sarnasust ja seega äravahetamise tõenäosust suurendavaks teguriks. Vaidlustaja ei nõustu taotlejaga, et osundatud šriftis ei ole vaidlustaja kaubamärgil õiguskaitset. Valdavalt kaubamärki ELISA just nimetatud šriftis kasutataksegi ning seega oli ELISA logo vaieldamatult üldtuntud kaubamärk enne 29.12.2005. Vaidlustaja palub komisjonil lugeda tähis „Elisa logo” üldtuntuks klassi 38 ja 42 teenuste osas.

Vaidlustaja jääb oma varasema seisukoha juurde, et täht „W” ei jää sõna „WELISA” alguses kõlama, ei muuda võrreldavate tähiste silpide arvu ega sõnade rõhkusid ja rütmi.

Vaidlustaja juhib tähelepanu, et registreerimiseks esitatud kaubamärgi õiguskaitse ulatus teenuste suhtes määratakse taotluses esitatud teenuste loeteluga ja mitte taotleja tegevusalade ja kaubamärgi reaalsete kasutusvaldkondadega. Mitte miski ei takista taotlejat märkimast teenuste loetellu üksnes nn reaalseid teenuseid ning jätta märkimata teenused, mille osas ta kaubamärki ei kasuta. Pealegi ei ole õige taotleja väide, et reaalsed tegevusalad on erinevad,

kuna ELISA kaubamärgi all pakutakse samuti erinevaid internetiteenuseid, sh näiteks veebimajutusteenuseid. Lisaks märgib vaidlustaja, et kaubamärkide kontseptuaalset sarnasust ei saa hinnata kaubamärkide kasutajate tegevusvaldkondade alusel, vaid seda tuleb teha vastavate tähiste olemuslikku tähendust ja ülesehitust silmas pidades.

Vaidlustaja peab taotleja väiteid kaubamärgi WELISA tuntuse kohta paljasõnalisteks. Vaidlustaja hinnangul puudub alus arvata, et esmakordselt seda tähist nägevad või kuulvad tarbijad seostaksid seda koheselt Welisa OÜ pakutavate veebimajutusteenustega.

Vaidlustaja vastusele on lisatud Elisa Eesti AS kinnitus tähise „Elisa logo” reklaamimise kohta ajavahemikul 01.02.2005-29.12.2005 ning väljatrüki elisa.ee veebilehelt.

17.06.2008 tegi komisjon vaidlustajale ettepaneku lõplike seisukohtade esitamiseks. Oma lõplikes seisukohtades jäi vaidlustaja täielikult esitatud vaidlustusavalduse juurde, paludes see täies ulatuses rahuldada.

18.07.2008 tegi komisjon taotlejale ettepaneku lõplike seisukohtade esitamiseks. Taotleja lõplikke seisukohti komisjonile ei esitanud.

16.10.2008 alustas komisjon käesolevas asjas lõppmenetlust.

Komisjoni seisukohad ja otsus

Komisjon, tutvunud menetlusosaliste seisukohtadega ning hinnanud esitatud tõendeid kogumis, leiab järgmist.

KaMS § 10 lg 1 p 2 kohaselt ei saa õiguskaitset kaubamärk, mis on identne või sarnane varasema kaubamärgiga, mis on saanud õiguskaitse identsete või samaliigiliste kaupade või teenuste tähistamiseks, kui on tõenäoline kaubamärkide äravahetamine tarbija poolt, sealhulgas kaubamärgi assotsieerumine varasema kaubamärgiga.

Käesolevas vaidlustusavalduses on vaidlustaja vastandanud taotleja kaubamärgile oma varasema sõnalise kaubamärgi „ELISA” (RV reg nr 814333). Oma 04.10.2007 täiendavates seisukohtades on vaidlustaja lisaks leidnud olevat varasemaks õiguskaitset omavaks kaubamärgiks ka oma registreerimata kujundusliku kaubamärgi „Elisa logo” („Elisa + kuju”), paludes komisjonil lugeda nimetatud kaubamärk üldtuntuks klassi 38 ja 42 teenuste osas. Komisjon leiab, et vaidlustuse mahu selline suurendamine vaidlustusavalduse esitamise järgselt ei ole lubatud tulenevalt tööstusomandi õiguskorralduse aluste seaduse (TÕAS) § 46 lg-st 1, mille kohaselt vaidlustusavalduses võib vaidlustaja põhjendatud kirjaliku avaldusega teha lõppmenetluse alguseni üksnes selliseid parandusi ja täiendusi, mis ei laienda vaidlustusavalduse esitamise kuupäeval selles esitatud nõude alust ja sisu. Seetõttu ei pea komisjon võimalikuks võtta seisukohta kaubamärgist „Elisa logo” tulenevate võimalike kaubamärgi „welisa + kuju” õiguskaitset välistavate asjaolude kohta ning käesolevas asjas lähtub komisjon üksnes vaidlustaja varasemast sõnalisest kaubamärgist „ELISA”.

Nähtuvalt käesoleva asja materjalidest on vaidlustaja kaubamärk „ELISA” (RV reg nr 814333; rahvusvahelise registreerimise kuupäev 25.06.2003) varasem taotleja kaubamärgist „welisa + kuju” (taotlus nr M200501716; taotluse esitamise kuupäev 29.12.2005).

Kaubamärkide reproduktsioonid, mida antud asjas tuleb võrrelda, on järgmised:

ELISA**welisa**

Komisjon nõustub vaidlustaja seisukohtadega tema ning taotleja kaubamärgi sarnasuste kohta. Vaatamata sellele, et taotleja kaubamärk sisaldab ka kujunduslikke elemente, on kaubamärgi „welisa + kuju” domineerivaks osaks ilmselgelt sõnaline osa. Kaubamärkide „ELISA” ja „welisa” sõnalised osad on enamuses tähtedes identsed, erinedes vaid tähes „W”. Taotleja seisukoht, et visuaalset sarnasust ei esine seetõttu, kuna vaidlustaja kaubamärk ei ole registreeritud visuaalse kujutisena, ei ole õige. Visuaalse sarnasuse hindamise objektiks ei ole üksnes kujunduslikke (kujutislikke) elemente sisaldavad kaubamärgid, seda saab ja tuleb teha kõigi kaubamärkide puhul. Antud juhul komisjon leiabki, et kaubamärgid „ELISA” ja „welisa + kuju” on visuaalselt väga sarnased sõnalistes elementides esinevate sarnasuste tõttu, kuna taotleja kaubamärgi kujunduslikud elemendid (tähtede šrift, „viisnurk ringi sees”) jäävad tahaplaanile. Ka foneetilisest aspektist nõustub komisjon vaidlustajaga, et täht „W” taotleja kaubamärgis ei jää kõlama (tegemist ei ole helilise häälikuga) ning võib jääda sõna WELISA kuulmisel kergesti tähelepanuta. Tähe „W” olemasolu taotleja kaubamärgis ei muuda erinevaks ka võrreldavate kaubamärkide silpide arvu, mistõttu tähiste hääldamisel ei muutu erinevaks sõnade rõhud ega rütm. Mis puudutab kontseptuaalset aspekti, leiab komisjon, et sõnas WELISA tähe „W” ja ülejäänud sõnaosa „ELISA” tarbijatepoolne käsitlemine spetsiaalse vaidlustaja võrguteenustele (W → web → võrk) osundava kooslusena, on vähetõenäoline. Kuigi ei saa välistada, et mõningad (fantaasiarikkamad) tarbijad sõna WELISA isegi nii näevad, ei saa seda eeldada tarbijate enamuse osas. Samas leiab komisjon, et tulenevalt tähiste suurest visuaalsest ja foneetilisest sarnasusest ei muuda see asjaolu kaubamärkidest tervikuna jäävat väga sarnast üldmuljet.

Komisjon nõustub vaidlustajaga ka selles, et käesolevas asjas võrreldavad teenused on samaliigilised ning paljuski ka identsed. Vaidlustaja klassi 38 teenusega „side” on hõlmatud (s.o identsed) kõik taotleja klassis 38 loetletud teenused. Klassis 42 esineb vaidlustaja ja taotleja teenuste loetelus nii identsid kui samaliigilisi teenuseid. Teenused taotleja klassi 42 teenuste loetelus, mis ei ole identsed, kuid on samaliigilised vaidlustaja teenustega, on järgmised: „arvutitarkvara üürimine, laenus, arvutite rentimine, üürimine; veebisaitide loomise ja haldamise teenus, veebisaitide majutamine, hostimine”, „intellektuaalomandi litsentsimine”.

Komisjon ei saa nõustuda taotleja seisukohaga, et antud juhul tuleks lähtuda vaidlustaja ja taotleja realselt osutatavatest teenustest ja mitte „laialivalgivatest” klasside 38 ja 42 loeteludes esitatud teenustest. KaMS § 12 lg 2 p 2 kohaselt määratakse kaubamärgi õiguskaitse ulatus kaupade ja teenuste suhtes just nimelt registrisse kantud kaupade ja teenuste loeteluga. Just registrisse kantud loeteluga peab iga järgnev sarnase kaubamärgi registreerimist sooviv isik kaubamärgitaotluse esitamisel arvestama. Kaupade ja/või teenuste loetelu esitamisega kaubamärgiomanik (-taotleja) põhimõtteliselt broneerib oma ainuõiguse loetelus esitatud kaupade ja teenuste suhtes, sõltumata sellest, kas ta kaubamärki neil kaupadel/teenustel hetkel kasutab. Asjaolu, et vaidlustaja on tuntud eelkõige kui mobiilsideteenuste pakkuja, ei kahanda tema ainuõigust kaubamärgile „ELISA” kogu kaubamärgiregistreeringu teenuste loetelu ulatuses.

Arvestades võrreldavate kaubamärkide märkimisväärseid sarnasusi ning teenuste samaliigilisust ja mitmete teenuste osas nende identsust, on komisjon seisukohal, et eksisteerib kaubamärkide „ELISA” ja „welisa + kuju” äravahetamise, sealhulgas assotsieerumise tõenäosus, mistõttu kaubamärgi „welisa + kuju” registreerimine on vastuolus KaMS § 10 lg 1 p-ga 2. Komisjon soovib täiendavalt märkida, et arvestades kaubamärgi „ELISA” tuntust (mis on tõendatud vaidlustusavaldusele lisatud materjalidega), on iseäranis võrreldavate kaubamärkide assotsieeruvuse tõenäosus veelgi suurem, kuivõrd taotleja kaubamärgi sõnaline osa sisaldab tervikuna ning tuletab tarbijaile meelde nende jaoks tuntud vaidlustaja kaubamärki. Mis puudutab taotleja väidet, et ka tema kaubamärk WELISA on omandanud märkimisväärse tuntuse, jääb esiteks taotleja seisukohtadest selgusetuks, kas ja kuidas see asjaolu teeks õiguspäraseks taotleja kaubamärgi registreerimise ning teiseks ei ole taotleja nimetatud väite kinnitamiseks esitanud ka ühtegi tõendit.

Eeltoodust tulenevalt ning juhindudes TÕAS §-st 61, KaMS § 10 lg 1 p-st 2 ning § 41 lg-st 3, komisjon

o t s u s t a s:

rahuldada vaidlustusavaldus, tühistada Patendiameti otsus kaubamärgi „welisa + kuju” (taotlus nr M200501716) registreerimise kohta klassides 38 ja 42 Welisa OÜ nimele ning kohustada Patendiametit jätkama menetlust käesolevas otsuses toodud asjaolusid arvestades.

Vaidlustusavalduse menetlusosaline, kes soovib apellatsioonikomisjoni otsuse peale edasi kaevata menetlusnormide rikkumise tõttu, võib esitada kaebuse apellatsioonikomisjoni otsuse peale Harju Maakohtusse kolme kuu jooksul apellatsioonikomisjoni otsuse avaldamisest arvates. Kohus vaatab kaebuse läbi hagita menetluses.

Vaidlustusavalduse menetlusosaline, keda ei rahulda apellatsioonikomisjoni otsus ja kes soovib jätkata vaidlust menetlusosaliste vahel hagimenetluse korras, võib esitada hagi teise menetlusosalise vastu kaubamärgi õiguskaitset välistava asjaolu või selle puudumise kindlakstegemiseks kolme kuu jooksul apellatsioonikomisjoni otsuse avaldamisest arvates.

Kui kaebust ega hagi ei ole esitatud, jõustub apellatsioonikomisjoni otsus kolme kuu möödumisel otsuse avaldamisest ja kuulub täitmisele.

Allkirjad:

S. Sulsenberg

T. Kalmet

E. Sassian